

Tu ești al meu

Prima parte

(El și ea se află într-o cameră dezordonată, camera lui. Decorul: o canapea, un birou și un scaun de gaming. El se joacă la calculator. Se aud zgomote de împușcături pe fundal, specifice jocurilor video.)

Ea: De când am venit te joci...

El: E cel mai tare nivel! Au intrat Psycho și Atomic Kid și le-o dăm la gioale. Suntem călare pe ei! Muhaha...

Ea: Ai emoții, recunoaște...

El: N-am!

Ea: Ba ai, te știu deja. Când ai emoții te joci compulsiv. Dacă te-ai privi în oglindă...

El: Am...

Ea: Ai! Dar totul va fi bine. Nu o cunosc încă, dar mama ta pare o femeie extraordinară și simt că ne place. Știi ce? Am un vibe foarte bun în legătură cu întâlnirea cu ea. Uite, dimineață m-am uitat pe horoscop și mi-a zis la zodia mea că azi e o zi specială, că multe vor ieși la iveală, iar la sfârșitul zilei...

El: Lasă horoscopul în pace! Citește de la orice zodie și vei vedea că scrie la fel. La mine ce, n-a zis tot că e o zi specială?

Ea: Ia să vedem... (Se uită pe telefon) Ascultă aici. „Taur: Vi se oferă o invitație la piscină sau să plecați într-o excursie, c-aveți niște prieteni care vor să-și petreacă timpul cu voi.”

El: Haaa. Piscină, zici? Uite-aici piscină la Counter Strike cum n-a mai văzut tanti asta a ta de când e ea.

Ea: Nu mai face glume! Doamna Steluța are mereu dreptate. Eu o iubesc. Doar că trebuie să știi cum să interpretezi ceea ce spune, nu iei așa, efectiv, cuvânt cu cuvânt. Trebuie să meditezi la ceea ce scrie acolo, nu să te joci cu împușcături...

El: Bla, bla, bla. Dacă era cu adevărat șmecheră doamna Steluța, ghicea pe ce hartă sunt acum.

Ea: (Se cațără de-a dreptul pe el) Dar gata cu joaca. Înțeleg că ai emoții. Știi ce-mi doresc de când te cunosc? Să te joci cu mine! Hai, lasă tastatura și mouse-ul și joacă-te cu mine. Uite, atinge-mă și tu, am sânii ca două mouse-uri și abdomenul meu poate fi oricând tastatura ta. Strânge-mă-n brațe și împușcă pe cine vrei cu mine. Sunt arma și câmpul tău de luptă. Hai, joacă-te cu mine, la propriu. De trei luni visez asta în fiecare noapte...

El: (Se ridică de pe scaun și o îndepărtează) Trebuie să-ți explic... Dar nu știu cum să formulez, mă macină de când te-am cunoscut.

Ea: Spune că mă iubești și mă dorești, e atât de simplu... Iar mama ta sigur va fi de acord cu noi, mama ta e o femeie atât de...

El: Mama... N-o cunoști prea bine pe mama. Nu e om, e armată! De când l-a dat afară pe tata, a fost mamă, tată, învățător, profesor, de toate...

Ea: Dar mama ta ne place mult, simt asta. Am citit și la zodia ei de dimineață. „Azi e cea mai bună zi în care să legați prietenii și să vă cunoașteți apropiații”, așa spunea doamna Steluța...

El: Uof, nu înțelegi, nu înțelegi nimic. Mai lasă-mă cu doamna Steluța. Uite, ar trebui să știi ceva...

Ea: Știu, știu că mă iubești, dar îți e greu să formulezi asta. Ești timid, ai emoții. Te-ai înroșit tot de cum te-ai ridicat de la calculator. Jocurile nu te ajută să socializezi, nu-ți fac bine. Ești complet altă persoană atunci când te ridici din scaunul de gaming. Mai bine ia-mă-n brațe, pipăie-mă, joacă-te, la propriu, cu mine. Primesc tone de like-uri la pozele de pe Insta, invitații zilnice la cafea, numai tu nu m-ai atins niciodată. Nu știu de ce, dar mă excită de mă înnebunește asta. N-am mai dorit pe nimeni așa!

El: Uite, uite, mi-au scris și pe chat. Pierdem dacă nu intru din nou în ring. A intrat și Mad Dog! Ei, asta e groasă, o să fie măcel! (Se așază din nou la calculator)

Ea: Iar jocurile... Întotdeauna jocurile... Știi ce? De înșelat nu-mi place să înșel, dar cred că voi începe să mă satisfac singură. Nu e nimic rușinos în asta. Am văzut modele de vibratoare cu alimentare pe USB, așa că-l pot conecta la calculatorul la

care te joci. N-ai decât să stai cu Hot Dog și Atomic Chicken ai tăi și să salivezi. Va fi roz, mare, cu striții. N-o să-ți dau voie să mă atingi nici măcar cu un deget. Răzbunarea mea! Să le scrii pe chat că iubita ta se masturbează și de-aia ți-ai luat kill.

El: Nu fi...

Ea: Și-o să discut și cu doamna mama ta, ca de la femeie la femeie...

El: Nuuu! Nu-i spune că m-am jucat azi. Te rog mult! Mama știe că de acum trei ani m-am lăsat de jocuri, de când am rămas fără job că s-a certat ea cu patroana. O să-mi taie accesul la internet dacă află...

Ea: Cred că ți-ar face bine!

El: Și cum ai mai citi horoscopul? Oare ce-a mai zis doamna Steluța în ultimele cinci minute? Spune-i că tot n-am ajuns la piscină...

Ea: M-am supărat de-a dreptul. Nici excitată nu mai sunt. Sunt pur și simplu supărată. Îl iubesc pe cel mai mișto tip din cartier, iar el nu mă atinge și se joacă toată ziua pe calculator la douăzeci și cinci de ani ai lui. Ia să-mi pun selfie pe net cu buzele umflate de supărare, cred că am nevoie de pupici. Măcar virtuali, dacă de la tine nimic... (Își face un selfie cu buzele țuguiate și-l pune pe internet) Uite, mi-a dat și doamna Steluța o inimioară!

El: (Se ridică hotărât de la calculator) Cred că ar trebui să-ți spun ceva...

Ea: Da, da, spune-mi că mă iubești, că mă vrei și că vei trage în toate pozițiile în mine diseară!

El: Nu, nu e asta. Offf... Mi-e greu.

Ea: Ai emoții. Te-ai înroșit tot.

El: Am...

Ea: Hai mai întâi să facem dragoste și vorbim după, ce zici? Ne-ar ajuta să fim mai calmi. Cred că scrie și la horoscop asta!

El: Ioana...

Ea: Eugen...

El: Chiar nu știu cum să formulez. Mă gândesc de ceva vreme că tu și cu mama ar trebui să știți asta...

Ea: Desigur! Am un super vibe în legătură cu ea și sunt sigură că va fi foarte încântată că ne vom căsători! Știai că mama ta îmi dă cu pupici la fiecare poză pe care-o pun pe Facebook la story?!? Nu știai, că nu ți-am spus asta. Și nici n-ai avut curiozitatea să vezi cine-mi dă like-uri ca să remarci... Eugen, oare eu te interesez ca femeie? Măcar fii bărbat și spune-mi ceva. Uite, deja ai cinci ferestre de chat deschise la joc și o să fugi iar de lângă mine...

El: O să închid calculatorul. Trebuie să vorbim. Cred că am un plan!

Ea: Fără prezervativ, te rog mult! Vreau să te simt așa, mai pe natural. Și hai mai repede, că vine mama ta și nu mai avem nici măcar o oră la dispoziție. Știu, o să mă deteste Psycho al tău...

El: (î închide calculatorul, vine lângă ea și o ia de mâini) Ioana...

Ea: Da, Eugen... Hai, curaj. Sunt a ta, Eugen. Atinge-mă, sunt câmpul tău de bătălie!

El: Orice ți-aș spune, juri că nu te superi?

Ea: Pe doamna Steluța jur. Dacă mă supăr, jur să n-o mai citesc niciodată. Ai un inel?

El: Ioana...

Ea: Da, Eugen. Vreau! Spune da tare și hotărât. Viitoarea doamnă...

El: Sunt gay!

Ea: Viitoarea doamnă Andreescu. Ioana Andreescu. Vai, ce frumos sună! Sărută mireasa, hai!

El: M-ai auzit?

Ea: Ce?

El: Sunt gay!

Ea: N-am întrebat asta!

El: Afirm, nu răspund la nicio întrebare. Tu ai auzit ce-am spus?

Ea: (Se ridică de pe canapea și se plimbă nervoasă prin cameră) Știi ce? N-am auzit ce-ai spus! Ne căsătorim și așa. Hai, sărută-mă și cere-mă. Dar mai repede, că vine mama ta și n-avem timp să ne împușcăm destul! Așa mi-e o poftă de tine...

El: O să mă judeci, Ioana?

Ea: Nu judec pe nimeni, eu doar iubesc! Ai spus ceva, Eugen?

El: Nu vom putea fi împreună... Îmi pare rău că te-am târât în toată povestea asta și că ți-am creat iluzii. Aveam nevoie de cineva care să-mi fie aproape și ești cea mai frumoasă și deschisă fată pe care o știu. Am nevoie de tine, Ioana.

Ea: Și eu am nevoie de tine! Ne căsătorim măcar pentru o oră?

El: Ioana, nu înțelegi... Adică înțelegi, dar te faci că nu auzi. Am nevoie de tine să-i spun mamei. Am obosit să mă tot ascund... Nu vrei să știi cât m-am gândit la asta. Singur nu voi avea niciodată curaj. Trebuie să mă ajuți, Ioana!

Ea: Adică... ești pe invers? Ai spus asta sau mi s-a părut mie?

El: De când mă știu...

Ea: Scorpia aia de Diana chiar a avut dreptate când mi-a zis că cei mai mișto tipi sunt fie luați, fie gay!

El: Ioana...

Ea: Și vrei să te ajut să-i spui mamei tale asta? De asta am ajuns să te iubesc?

El: Te-ai supărat...

Ea: Eram deja supărată. Uite, mai pun încă un selfie pe Insta. Mă voi mulțumi cu pupici virtuali și cu vibratoare roz lângă tine!

El: Vorbeam serios. Știu că e greu de acceptat. Imaginează-ți la câte sesiuni de jocuri am renunțat doar să mă gândesc cum să-ți spun astea. Am știut de la început că ești singura persoană care mă poate ajuta. Mi-am pus atâtea speranțe în tine, Ioana. Poți pleca dacă vrei, dar nu sufla o vorbă, te rog. Ai dreptate, ar trebui să fiu suficient de bărbat și să mă descurc singur...

Ea: (Înduioșată) Dar măcar spune, ai iubit?

El: Am iubit cândva, da...

Ea: Nu. Dacă ai pe cineva, mă refer.

El: Doar pe tine...

Ea: Vai, ce frumos a sunat... Vreau să te bazezi pe mine! Știi, alesesem și rochia de mireasă, dar mă gândeam că e prea scumpă...

El: Nimic nu e prea scump pentru tine!

Ea: Mă topești. Să știi că încă sunt îndrăgostită! Și... care zici că e planul?

El: Planul?

Ea: Da, planul. Să-i spui mamei tale, nu?

El: Nu va primi ușor asta... Iar planul e... N-am niciun plan, Ioana...

Ea: Hai să ne uităm pe internet să vedem cum putem spune așa ceva! Cât mai avem internet, desigur. (Caută împreună pe telefon) „Cum să îi spun mamei că sunt gay”. Uite ce articol fain aici. Are și poze! Ia să vedem. Primul pas: „Asigurați-vă că mama dumneavoastră nu este deja agitată pentru alte lucruri”.

El: Imposibil! Mama e mereu nervoasă și agitată. E o bombă nucleară! Off... nu voi avea curaj să-i spun...

Ea: Lasă primul pas. Nu e ceva important. Hai al doilea. Uite: „Ia în considerare pe cineva care să te ajute și să fie alături de tine drept suport. Poate fi un membru al familiei sau un prieten apropiat.” Aha, ai citit înainte! Știai. Mă mir că nu scrie de iubită...

El: Mă jur că n-am citit înainte!

Ea: Bun, pe doi suntem acoperiți. Trei: „Fă-ți un plan bun înainte”. Praștie suntem aici. Planul nostru e că... nu avem niciun plan. Dar ăsta poate fi un plan bun, măcar știm că nu avem plan. Gata, bifat și trei. Hai la patru: „Alege locul și timpul care îți convin cel mai bine”.

El: Nu există așa ceva! M-am gândit și m-am răsucit nopți întregi întrebându-mă în gol când ar fi un moment potrivit. Cu mama nu-i niciunul. Așa că am zis că poate fi oricare, numai să fie.

Ea: Bifat! Deci suntem praştie şi la punctul patru. Agitată o să fie, plan nu avem, momentul potrivit nu-i niciodată. Dar măcar mă ai alături pe mine. Ce-ar fi fost să apelezi la Hot Dog, Atomic nu mai ştiu cum şi Psycho ăia...

El: Ioana...

Ea: Încă nu mi-a trecut dragostea pentru tine, așa că tot îmi datorezi o noapte împreună! Poți, nu poți, asta-i treaba ta. Nu-mi pasă. Vreau să fiu răsplătită pentru faptul că-ți sunt aproape! Ultimul punct din articol e: „Să ții cont de aspectele legate de securitate”.

El: Adică?

Ea: Păi uite că scrie aici. Să ai un loc de loc unde să dormi, alimente și haine. Te primește Psycho la el dacă te dă maică-ta afară din casă?

El: Nici nu ştiu cine-i Psycho...

Ea: Păi vezi... Atunci va trebui să te prezint alor mei și să dormi la mine. Dar ca iubitul meu, nu altfel!

El: Ești un înger!

Ea: Eh, ce puteai să zici și tu acum. Măcar de spuneai de acum trei luni asta. Am refuzat atâtea invitații în oraș pentru tine...

El: Ioana, te pot săruta pe obraji?

Ea: Dar pe buze ce are? Sau ți-e scârbă? Ia încearcă, n-am mâncat încă pe nimeni... Trei sute de inimioare am primit pentru ele în ultima oră pe Insta...

(Se apropie de ea și, în timp ce dă să o sărute pe obraji, se deschide ușa de la intrare și intră mama)

Partea a doua

Mama: Ooo, dar ce avem noi aici...

Ea: (Se retrag amândoi fâstâciți) Bună ziua, doamnă, știți...

Mama: Nimic nu mă bucură mai mult ca atunci când am dreptate! Și am întotdeauna dreptate! De asta sunt o femeie împlinită și fericită. (Se apropie de fată și o studiază ca pe un exponat). Uite de mândrețe de fată ți-am adus, fiule! Frumoasă, deșteaptă, cu liceul făcut și care mai știe și să gătească. Am scotocit toate conturile de Facebook din cartier, am întrebat toate vecinele și am tras toate sforile pentru tine. Place, nu?

El: E foarte frumoasă, mamă.

Ea: Dar cum adică m-ați adus dumneavoastră? Abia vă cunosc...

Mama: Ei, cum adică abia mă cunoști? Noi două ne cunoaștem mult mai bine decât ai tu impresia!

Ea: Adică?

Mama: Păi ce, crezi că mototol ăsta de-aici știe să scrie cuvintele frumoase care te-au cucerit la miezul nopții pe Facebook?

El: La miezul nopții spui, mamă?

Mama: Păi da, pușor, cine crezi că-i scria domnișoarei poezii meșteșugite în timp ce tu te împușcai până dimineața cu Psycho? Crezi că așa se cucerește o fată? Crezi că nu știi că înroșești iar consola? Și acum te-ai jucat, uite, nu mai e semnul pe care l-am lăsat dimineață pe mouse! E nevoie de o mână de maestră să aduci în casă o frumușică așa, nu de un gamer la douăzeci și cinci de ani fără job. Dar să trecem peste astea, vă rog să nu-mi mulțumiți acum. Mă bucur suficient că vă merge de minune și că ați trecut la acțiune. Mulțumirile în ziua nunții, dragilor!

El: Nu mă mai joc de trei ani, de când te-ai certat tu cu...

Mama: Nu m-am certat cu nimeni, dragule! Dar nu o să permit nimănui să se poarte cu fiul meu așa cum se purta acea pațachină cu tine. Vrea să te sune oricând

dorește, n-are decât să găsească pe altcineva. Mie nu îmi sună nimeni copilul cu probleme legate de muncă atunci când e la mine acasă, clar?

Ea: Dacă îmi permiteți, doamnă, eu cred că Eugen ar fi putut scrie toate acele rânduri. E un tip sensibil, deosebit și nu l-am auzit să se joace o singură dată de când ne știm. Sunt surprinsă de faptul că dumneavoastră ați trimis acele cuvinte fermecătoare. Dar, vă asigur, versuri mai frumoase decât cele pe care mi le-a recitat fiul dumneavoastră la prima întâlnire nu am auzit niciodată!

Mama: (Se uită lung la fiul ei) Ești sigură că te-ai întâlnit cu el, domnișoară?

Ea: Mai mult ca sigură, doamnă. Sensibilitatea și talentul lui sunt recunoscute printre toți prietenii din cartier. Și eu m-am interesat, la rândul meu, am întrebat cunoștințele comune, că avem suficiente. M-am îndrăgostit lulea, toate vorbele erau adevărate și m-am gândit și la rochia de nuntă, dar...

Mama: Eu știu cel mai bine ce rochie trebui să poarte mireasa fiului meu! Draga, scumpa mea, ești tinerică și ai multe de învățat. Nunta se face pentru invitați! Eu vă plătesc totul, am vorbit deja la un restaurant. Îți trimit pe Facebook poza cu rochia care ți se potrivește cel mai bine. Crede-mă, e o minunăție! O să te îndrăgostești și de ea.

El: Mamă, sunt sigur că ai cele mai bune gusturi, dar...

Mama: Darul vă rămâne vouă integral. O fac pentru voi, scumpilor. Vă ajut cu tot ce trebuie, deja am ochit un apartament la scara de-alături să vă mutați aici împreună. E important să fim aproape, să ținem legătura, să ne ajutăm reciproc. Îmi doresc să ne simțim ca acasă la fiecare. Așa cum Ioana poate veni oricând aici, la fel îmi doresc să vă pot vizita și eu, ba chiar să vă mai ajut cu una, cu alta. Nu se întreține ușor o casă și eu știu cel mai bine ce tabieturi are Eugen. Untul trebuie uns într-un anumit fel pe pâine, gem nu tolerează decât de piersici sau cireșe amare. Cât despre ciorbă și altele, doar eu știu cum se fac să-i placă. Dar se ocupă mama de toate astea. Important e ca voi doi să semnați pe ici și colo, în special la starea civilă. Haideți, îmbrățișare de grup, suntem o familie mare și frumoasă împreună! (Îi îmbrățișează mai mult cu forța)

El: Mamă, e ceva ce ar trebui să știi despre mine...

Mama: Nu e nimic de știu despre tine! Adică, ca să înțeleagă și domnișoara de față, știu tot ceea ce trebuie știut despre tine, băiatul mamei. Am contul de Facebook, pe cel de Insta, știu până și Psycho ce vârstă are, în ce cartier trăiește și unde a făcut școala...

El: Wow, mamă, chiar îl știi pe Psycho?

Ea: Tu chiar aveai impresia că se joacă cineva cu tine fără acordul meu?

El: Ești superman, mamă...

Ea: Este ceva ce trebuie să știți despre fiul dumneavoastră, doamnă.

Mama: Îți poate părea ciudat, domnișoară, dar în casa asta nu mișcă un fir de praf fără să știe mama! Singurul care mi-a tăinuit PIN-ul de la card, acum e divorțat și umblă după funduri de pipițe tinere și naive. La tac'su mă refer, desigur. Aici se aplică legea transparenței totale. Știu totul, deci nu mai e nimic interesant de aflat. Dacă totuși încă mai e ceva de știut, înseamnă că mi-a fost ascuns, iar asta e de o gravitate de neînchipuit...

Ea: Nu cunosc prea bine ceea ce se întâmplă aici, e adevărat. Dar cred că fiul dumneavoastră are dreptul la viață privată. E propria lui persoană înainte de a fi doar fiul dumneavoastră. Și, credeți-mă, e o persoană extraordinară, de care m-am îndrăgostit din prima...

Mama: Eu te-am vrăjit pe Facebook, dragă. Dar fie cum zici tu. Știu eu ce crede generația voastră, dar asta cu libertatea e pentru când o să vă descurcați singuri. Momentan, tinerelul de față încinge consola și nu-i capabil să aibă un job. Să zică mersi că are o mamă care luptă pentru confortul lui.

El: Știi, mamă...

Mama: Ascult! Și hai mai repede, că și așa mă agită ăștia cu restaurantul să le virez de azi avansul.

Ea: Hai, Eugen, conform planului!

Mama: Ce plan?

Ea: Nu, n-avem niciun plan, doamnă, era doar o vorbă așa.

Mama: Sigur nu tăinuiești ceva? Nu vreau să cred că există vreun complot de care eu să nu știu în această casă. Te ascult, dragule, spune ceva care s-o încânte pe mama ta!

El: Mamă, sunt...

Mama: Desigur că ești, doar eu ți-am dat viață, te-am dus de mână la creșă, grădiniță, școală generală, liceu și facultate. Ești ceea ce ești datorită mie. Știu bine și mă sacrific voluntar, nu trebuie să-mi mulțumești pentru asta. O vei face tu cândva...

El: Mamă, sunt...

Mama: Ești îndrăgostit de această superbă domnișoară pe care tot mama ta, cu nopți nedormite, ți-a îndrăgostit-o de tine!

El: Mamă, sunt...

Mama: Ești fericit, dragule, știi. Am creat cel mai frumos cuib posibil pentru mine și pentru tine, să fim împliniți împreună. Cel care îmi ascundea lucruri și a trădat, acum bate la ușă doar când e ziua ta, în rest îl doare-n cot de toate.

Ea: Fiul dumneavoastră e gay, doamnă!

Mama: Ce?!?

Ea: Pe invers, știți...

Mama: Poftim veselie! Nu poate fi ceva ce eu n-am încuviințat și nu-mi amintesc să fi admis vreodată asta. Eugen, dragă, nu cumva această domnișoară vrea musai rochia ei la nuntă și e pusă pe șantaj emoțional?

El: Ce nuntă, mamă? Îmi plac băieții...

Mama: Unde ai văzut tu asta? Singurul care se dădea drept bărbat a plecat demult din casă că ascundea tot felul de chestii și numai bărbat nu era. În rest, îi știu pe toți cei din apropierea ta. Te referi la Dog sau Psycho, adolescenți târzii și ratați, sau la ce anume?

Ea: Îmi permiteți să mă retrag, doamnă?

Mama: Ai aruncat nucleara și acum vrei să dai bir cu fugiții. Niciun gay, domnișoară. Am văzut eu cum vă mozoleați în timp ce intram eu pe ușă. E o farsă pe care trebuie s-o înțeleg. Ceva e putred în Danemarca...

Ea: Era doar un pupic pe obraz...

Mama: Pupic pe obraz și canapeaua boțită?!? (Cercetează canapeaua) Am lăsat special o cută care, uite, nu mai e. Voi v-ați tăvălit pe aici în pupici pe obraz? Nu vă supărați, dar n-o cumpăr pe asta!

El: Doar pe obraz, mamă, îți jur. Dacă ai camere video în casă te poți uita la reluare.

Mama: Nu se poate așa ceva! Păi ce-o să zică vecina de la parter, doamna Munteanu, când te-o vedea de mână cu alt băiat? O să dea vina pe mine, că așa te-am educat eu! Ce să le zic atunci? Că la școală ai văzut asta? E clar că nu la școală! Că pe internet? Dar ți l-am supravegheat tot timpul! Că printre prieteni? Îți știu pe toți, le cunosc părinții și iubitele, sunt toți normali, imposibil asta. Tot pe mine vor da vina, că așa sunt eu proastă și mă sacrific... Gata, gata cu glumele. În septembrie e nunta, scumpilor, avem sala închiriată! Ioana, vino un pic mai aproape. (Se scotocește după telefon și caută o poză anume). Frumoasă?

Ea: E superbă rochia, doamnă. De firmă... Nu costă prea mult?

Mama: Nu te interesează pe tine asta! Nici... orientarea lui nu te interesează. Facem nuntă mare și frumoasă și basta, că nu vreau să pic de fraieră pe scara blocului. Se strâng nebunele la cafea și mă bârfesc de nu mă mai spăl cu toată apa din Dunăre. Așa ceva e mare rușine în cartier. Dar preotul, ce-o să zică preotul când o afla? În curtea Bisericii se vorbesc de toate, imediat se află, vorbesc toate babele. Păi dacă nu mai trece de Paște să ne sfințească casa? E adevărat, nu trec eu pe la slujbă chiar în fiecare duminică, dar măcar o dată pe an tot dau pe acolo. Nu merge, nu m-apuc să sun preoți din altă parohie doar așa, că ați conspirat voi... Facem cununie religioasă, să vadă vecinii și preotul ce familie frumoasă și normală avem noi aici.

El: Mamă, exagerezi, pe bune. Nu conspiră nimeni! Sunt ani de zile de când te tot abordez să-ți spun asta și nu ai niciodată răgaz să stăm de vorbă. Ești tot timpul de fugă, tot timpul ai nu știu câte pe cap, nu m-ai întrebat niciodată ce-mi place mie, ce vreau cu adevărat eu...

Mama: Eu te-am făcut, eu știu ce e mai bine pentru tine! Ce, crezi că știe tac'tu mai bine? Ia să-l sunăm acum, să vedeți probă de bărbăție. (Pune mâna pe telefon, caută în agendă și sună). Alo?... Da... Da... Auzi, despre fiu'tu e vorba, lasă treburile un minut, că nu încape amânare. Păi ce să-ți zic? Tocmai m-a luat că, cică, e gay... Ce citat?... Ascult, hai... Ce să te aștepti de la o generație de bărbați crescuți de femei? Adică?... Eu vorbesc serios cu tine și tu mă iei cu citate?!? Ia hai pa și vezi-ți de parașuta ta! (Închide nervoasă telefonul) Uite, ăsta-i tac'tu! Halal bărbat... Artist, chipurile. Crezi că te știe el mai bine? Eu îl sun să vorbim serios și el îmi dă citate din nu știu ce film cu un club de bătaie. Lui îi arde că vă cresc femeile, de parcă pe el nu tot o femeie l-a crescut. O fi fost el născut în tundră și crescut de lupi și nu știu eu asta... Ei, drăcie. Ptiu, că mai vorbesc și urât acum.

Ea: Trebuie să vă calmați, doamnă. Să vă torn ceva tare și apoi să vă las singuri?

Mama: Tare da, singuri nu! Eugen, adu-mi un coniac din bucătărie. (El iese) Nu pleci nicăieri, prințesă mică, avem lucruri de discutat. Ia loc aici pe canapea să-ți arăt restaurantul și sala de nuntă. (Se așază pe canapea amândouă) E de vis, draga mea. La malul Dunării, romantic. Va ieși lumea la o țigară sau la un pahar de șampanie și va admira cum se reflectă luna în apa Dunării, cum strălucesc luminile de la noul pod ca stelele pe bolta cerului! Trebuie să cânte cineva de la X-Factor sau de la Vocea României, ceva select, așa. Și fără manele!

Ea: Fără prea multe manele, da...

Mama: Să fie toți ospătarii tineri, să fiu invitată la dans și admirată de toată sala că, uite, de mamă tânără și frumoasă are Eugen...

Ea: Sună foarte bine, numai că...

Mama: Numai că, știu, au cam trecut anii... Nu-s tocmai tânără și nu știu câte ocheade îmi vor arunca ospătarii. Dar să lăsăm babele, Ioana. Lumea vă aparține vouă. Sunteți tineri, frumoși, aveți tot viitorul în față. Eu mă voi ocupa să nu vă lipsească nimic, voi fi o prezență discretă în viitoarea voastră casă...

Ea: Sau poate chiar absentă...

Mama: Atât de rar încât îmi veți duce dorul! Nu mai mult de o dată pe zi. Lăsați greutățile, cu facturi și note de plată în seama mea. Voi trebuie să aveți grijă doar să fiți fericiți împreună. Bei și tu ceva, Ioana? Merită marcat momentul!

Ea: Un pic, doamnă.

Mama: (Strigă) Puișor, un pahar și pentru nora, te rog! (Eugen apare cu cele două pahare. Ele ciocnesc și beau.) Dar e apă!

El: Cum să fie apă?

Mama: (Bea din nou) E apă, nu coniac.

El: Până aici, gata! În casa asta, niciodată eu n-am fost eu... Tot timpul coniacul a fost coniac pentru că ai vrut tu, chiar și când era apă. Acum e coniac, nu apă, pentru că așa vreau eu! N-am putut niciodată să afirm ceva despre mine, nu m-ai ascultat niciodată. Sunt firele tale peste tot, voința ta peste tot, aici se face numai cum spui tu, mamă. Dar asta se va schimba începând cu ziua de azi!

Mama: (Dă să intervină) Hei...

El: (Cu tonul ridicat) Până aici, gata! Acum vorbesc eu. În cele din urmă vorbesc și eu... Știi, îmi vei arăta ușa atunci când voi fi terminat de spus ceea ce am pe suflet, fix la fel cum și tatălui meu i-ai arătat ușa atunci când te-a contrazis. Am ținut ascunsă legătura cu el în toți acești ani... Spre marea ta surprindere, am altă părere decât tine! L-ai turbat pe tata cu geloziiile tale nebune și iraționale. Nu era nimic adevărat în invențiile tale sărite de pe fix. M-ai separat de el atunci când nu puteam să mă opun. Tu ai decis de una singură să mă crești fără tată. M-ai întrebat vreodată ce vreau eu? Spune! Adică taci și ascultă! Ai crezut tot timpul că bărbații sunt inutili, că sunt numai portofele sau instalatori. Că poți fi mamă, tată, profesor și angajator. Toate în același timp, mama-super-minune. Am zis eu da și nu-mi mai amintesc sau ai decis tu totul pentru mine? Și am și telefon de care nu știi, cartelă pe care n-o controlezi tu și conturi de Facebook sau Instagram de care tu n-ai habar. Mi-am construit o întreagă viață în paralel evadând nevoii tale absurde de control. Tata m-a ajutat. Te miră?

Mama: (Pe un ton împăciuitoare) Stai puțin, hai să vorbim, să vedem...

El: (Ridică și mai tare vocea) Până aici, gata! Să vorbim, adică să te ascult pe tine. Tu să vorbești, eu să tac și să încuviințez din cap. Nu au existat niciodată două persoane în această casă din punctul tău de vedere, mamă. Există o singură personalitate, care ori se face ea, ori ceilalți dispar. Doar tu ești aici, nu mai încapă nimeni. L-am înțeles pe tata. A făcut gesturile pe care le-a făcut, atât din frustrare,

cât și pentru a trage un semnal de alarmă. Dar, na, tu nu le puteai citi altfel decât ca fiind ofense la adresa ta. Iar cine te jignește, dispăre. Pentru tine, oamenii sunt din aburi, nu de carne. Se disipă, așa, atunci când suflă tu înspre ei și n-au dreptul la personalitate.

Mama: (Mieroasă) Te înșeli amarnic, puiule...

El: Până aici, gata! Da, da, desigur că mă înșel. Ești singura care vede adevărul, restul se înșală. Tu deții etalonul. Noi, ceilalți, trăim în umbră și în minciună dacă nu ne arăți tu calea. (Mimează cu mâinile un șablon) Tata a fost așa și pe dincolo, eu sunt așa. Totul în tipare, totul aprobat de tine. O lume în care tu confecționezi șabloane. Ceea ce tu nu vezi, nu există.

Mama: (Lipsită de vlagă) Hai să discutăm altădată asta. Uite, domnișoara își poate alege singură rochia...

El: (Aproape că strigă) Până aici, gata! Am unde sta, mi-am aranjat totul înainte. Am avut un job online în paralel în timp ce tu erai sigură că mă joc pe PC. Am niște bani puși deoparte. Am ajuns la vârsta la care mă pot lipsi de așa-zisul confort pe care mi-l oferi în schimbul libertății și al identității mele. Sunt ani de zile de când tot coc aceste cuvinte în minte și, iată, a venit momentul să ți le spun. Mă lipsesc de grija ta excesivă, care sufocă tot! Mă lipsesc de ajutorul tău care îmi reprimă personalitatea! Mă lipsesc de casa în care îmi sunt numărați pașii! Mă lipsesc de viitorul pe care mi-l proiectezi în pofida voinței mele! Iar ca să nu mă dai afară ca pe tata, ies singur! Rămâi cu propria ta nevoie de control, mamă! (Iese trântind ușa de la cameră)

Partea a treia

Mama: (Șocată. Se ridică de pe canapea și umblă moale prin cameră.) Nu pot să cred ce-am auzit... Ai auzit și tu, Ioana?

Ea: Da, am auzit și eu. A avut câteva lucruri de spus...

Mama: Cu ce-am greșit eu oare atunci când i-am vrut doar binele? Așa ceva nu poate fi o greșeală... E altceva la mijloc și tare nu-mi dau seama. Tu crezi că e adevărat ceea ce-a spus sau doar era nervos? Ori poate că glumea, dar cine mai înțelege ce fel de glumă o fi și asta...

Ea: Era serios, doamnă.

Mama: Și... ai idee unde o să doarmă la noapte? Ți-a spus ceva?

Ea: Poate o să doarmă la mine, dar i-am spus că îl prezint părinților drept iubitul meu...

Mama: Nu cred o iotă din ceea ce-a spus. Eu l-am crescut, eu l-am educat, nu am simțit nimic ciudat la el. Cu atracțiile lui, la asta mă refer. Știu toate site-urile erotice pe care a intrat!

Ea: E ceva ciudat, știu de la prietenii lui că iese doar cu fete...

Mama: Oare ce o fi vrut să transmită? Ia spune, scumpa mea fată, îți par eu așa cum m-a descris el acolo la nervi? Dar fii sinceră, te rog, crud de sinceră!

Ea: Nu vă cunosc îndeajuns... Poate doar o fi fost nervos și mă așteaptă cu un buchet de flori în fața scării de la intrare.

Mama: Hai să ne uităm amândouă pe geam, poate-i acolo. Ne-o fi păcălit și doar se joacă cu noi. E posibil și asta.

Ea: (După ce se uită amândouă lung pe fereastră) Nu-i, doamnă...

Mama: Dar dacă are dreptate cu ceea ce a spus astăzi?

Ea: Dacă...

Mama: Nu pot să cred că a spus toate acele cuvinte despre mine. Oare să nu-i fi plăcut că i-am tăiat internetul acum trei zile? Uite, de dragul lui nu o să mai fac asta!

Numai să știu că e bine, să nu facă vreo prostie. Auzi, crezi că e cazul să sunăm la poliție?

Ea: Nu pare el genul. Zic să mai așteptăm puțin. Îi trimit un mesaj pe Facebook să văd dacă răspunde.

Mama: E imposibil să fi făcut eu vreo greșeală. Dar poate s-o fi strecurat una din neatenție... Adică... Poate nu chiar imposibil. Știi, Ioana, dacă-mi permiți să-ți spun așa, omul greșește uneori când iubește excesiv. Ia un loc pe canapea, te rog, vreau să-ți spun câteva lucruri.

Ea: Da, doamnă, desigur.

Mama: Fără doamnă. Hai să vorbim deschis. Suntem în chestia asta împreună și nu mi s-a mai întâmplat așa ceva. Îmi doresc să-ți fiu mamă soacră. Ești așa o fată frumoasă și... frumoasă, Ioana... Uite câte chestii ni se întâmplă.

Ea: Bine, mamă soacră.

Mama: Așa mai vii de acasă! (Se așază una lângă alta pe canapea și privesc amândouă înspre public) Știi... cu tatăl lui nu m-am înțeles deloc. L-am avut pe Eugen de tineri. Însă aveam aspirații complet diferite. El cânta prin baruri, din asta își câștiga banii. La început mi s-a părut așa, romantic. Dar mi-a trecut repede romantismul. Sunt o femeie practică, Ioana. Țais, știi vorba aia. Eficientă ca o mașină germană! Păi puteam eu să țin contabilitatea la o sută de firme de firme deodată dacă nu eram brici?

Ea: Mi-e suficient de greu ca vânzătoare la magazinul de blugi, vă înțeleg bine. Dar... mă descurc, mă descurc!

Mama: Și încă ești tânără, ai putere. Dar adu și un coniac, să ne calmăm. Bei cu mine?

Ea: Știți, mamă soacră, eu nu prea sunt cu băutura...

Mama: Doar așa, un degetar. Hai fii drăguță, te rog, și adu sticla și paharele. (Ioana aduce sticla și paharele. Cinstesc un pahar împreună.)

Mama: Pentru nunta voastră, scumpilor!

Ea: Mulțumim din suflet, mamă soacră!

Mama: După cum îți spuneam, tac'su era aiurit, cu capul în nori. Băătură și femeii toată ziua. Dar era un bărbat așa frumos!... Înalt, chipeș, bine făcut. Are cu cine semăna Eugen. Cred că putea să aibă una pe noapte dacă-și punea mintea. Eu, na, așa... Cum mă vezi. Dar mai tânără, foarte tânără! M-am îndrăgostit lulea de el, ne-am căsătorit. Eu mai serioasă, el frumos și talentat. Ziceam să o să ne completăm așa, na, suflete pereche. Și într-o zi când vin de la muncă mai devreme, ce să vezi?

Ea: Ce?

Mama: I-o trăgea uneia fix pe masa din bucătărie!

Ea: Vorbiți serios, mamă soacră? Chiar așa, pe masă?

Mama: Chiar așa! Nici nu se sinchisise să dea firimiturile de pâine deoparte. Muștarul deschis, salamul în felii aruncate pe ici-colo. Iar el cu țoapa direct pe masă.

Ea: Vaiii....

Mama: Am făcut un scandal, dragă Ioana, de m-a auzit tot blocul. Îți dai seama câte conexiuni au apărut atunci în mintea mea. Toate serile alea în care întârzia aiurea și venea dimineața, toate momentele în care mi se părea că miroase a parfumul altei femei, toate mesajele pe care le primea în momente nepotrivite și nu voia să mi le arate... În astfel de situații, imaginația unei femei e mai bogată decât a tuturor poezilor din lume.

Ea: Cunoaștem...

Mama: Din acel moment am devenit altcineva... Acum îmi dau seama. Am o senzație tare ciudată. Așa, de parcă m-aș trezi dintr-un fel de beție sau de parcă mi-ar fi luată ceața de pe ochi. Ai mai avut vreodată în viață o astfel de senzație, Ioana? Parcă sunt cineva din exterior și abia mă cunosc.

Ea: Spunea la horoscop azi ceva de prietenii noi și de faptul că astăzi vă cunoașteți apropiați.

Mama: Și tu o citești pe doamna Steluța?

Ea: Daaa! O cunoașteți?

Mama: Vai, o ador! În fiecare dimineață, la cafea, îi sorb cuvintele. Parcă văd fața întunecată a lunii, nu alta. Parcă se luminează. Exact așa e, iată. Am recunoscut cuvintele. Ioana, scumpa mea, ne vom înțelege de minune!

Ea: Sunt sigură de asta! Doamna Steluța nu o dă niciodată în bară. Mie mi-a spus că va fi o zi specială. Și, ah, ce zi!

Mama: Stai cuminte, fata mea, aia cu orientarea lui sexuală e bazaconie. Vrei să îți dau lista cu site-urile pe care intră? M-am uitat și eu, așa, de curiozitate. Băiatul e perfect normal. Mai rebel, așa.

Ea: N-aș putea să mă uit...

Mama: Dar ce zici, tu, ca femeie. Îți pare că e pe invers?

Ea: Doamnă, eu simt că nu. Nu am eu facultăți sau alea, alea. Dar așa, ca femeie, nu mă îndrăgosteam eu de un bărbat care, nu știu cum să vă spun, nu e bărbat. Eu am simțit în el, așa, ce trebuie să simtă o femeie într-un partener adevărat.

Mama: Așa, draga mea, mergem pe instinct. Hai mai toarnă aici un pic, mă simt epuizată.

Ea: Ce zi specială, mamă soacră.

Mama: Că bine le mai zice doamna Steluța. Cum le ghicește ea. Ei, de când m-a înșelat fostul soț, n-am mai crezut niciodată bărbații. Na, nu c-aș fi devenit pe invers, dar nu mai suportam sentimentul că cineva m-ar trăda. Devenisem bolnavă de gelozie și aveam impresia că mă înșală cum respiră. Dacă ducea gunoiul și întârzia mai mult de trei minute, făceam spume și îmi imaginam cum și-o trage cu vreuna de pe scară. Aveam și noi niște specimene... Bloc de tineri, destrăbălare mare. Acum înțeleg că devenisem insuportabilă. El se adâncea în sentimente de vinovăție, tot încerca să îmi intre în voie, dar pentru mine nu mai exista. Îl pisam așa, ca pe usturoi în mojar. Eugen s-a născut în toată nebunia asta. Eram geloasă, nervoasă, chitită să îl nimicesc pe tatăl lui. Am făcut tot ce mi-a stat în putință să îi despart, mi se părea îngrozitor gândul că va ajunge un fustangiu și-un teleleu tănase ca tac'su, care nu era capabil să pună doi lei deoparte, dar toată ziua cânta, citea și pierdea vremea prin baruri. Am spus: gata!

Ea: Gata?

Mama: Gata! Acest bărbat nu merită să-și vadă copilul. Chiar dacă l-am făcut cu el, așa e, l-am făcut cu bărbatul de care m-am îndrăgostit, frumos și romantic, nu cu bețivul care s-a dovedit a fi. Așa că-l voi crește singură, m-am decis.

Ea: Și el?

Mama: Smiorcăia ca o muiere în fața mea când i-am pus interdicție prin poliție să-și mai vadă copilul. Atât de pornită era. Am angajat un avocat bun și-am plătit gras să-l scoată alcoolice. Nu a mai avut acces la copil. Nu merita! Eram mai fermă decât betonul în convingerile mele atunci, Ioana.

Ea: Offf, vă înțeleg...

Mama: Acum nu mă mai înțeleg eu pe mine! Atâția ani cu ochii injectați de furie... Și iată ce-mi spune Eugen în seara asta. Zi-mi că nu e adevărat și că e doar un vis urât, Ioana.

Ea: E adevărat...

Mama: Crezi că l-au afectat toate alea?

Ea: Da.

Mama: Ce spun psihologii?

Ea: Citesc doar horoscopul, mamă soacră.

Mama: Leit mai semănăm aici, ca două picături de apă. Ce atâtea nebunii, pierdere de timp și bani cu cele psihologii. În astre e adevărul, draga mea. Eu după horoscop m-am ghidat și uite și tu ce femeie serioasă am ajuns, cum țin eu contabilitatea la o sută de firme. Păi nu e alta în oraș ca mine!

Ea: Păi cum ar fi, mamă soacră, să avem în viețile noastre doar numere și psihologi? Știință, ca să zic așa. Păi ne-am plictisi și n-ar avea niciun farmec!

Mama: Dar spune sincer, draga mea, v-ați culcat?

Ea: Eram cât pe ce, dar tot refuza.

Mama: Refuza așa, ca și cum nu l-ar atrage femeile? Sau refuza așa, ca să te pună pe jar? Sau că era atras în nu știu ce partidă pe calculator.

Ea: Sunt confuză, mamă soacră. Eu, așa, ca femeie, simt că...

Mama: Că?...

Ea: Că e bărbat, doamnă!

Mama: Așa, fata mea, așa!

Ea: Că a vrut el, nu știu cum să zic....

Mama: Că a vrut ce anume?

Ea: Poate să ne dea de gândit. Nu știu. Poate că o fi vrut să citim psihologie.

Mama: Psihologie?

Ea: Știți că nu crede în astre?

Mama: E unul dintre puținele lucruri pe care i le-am îngăduit să nu le facă. Am zis că, na, cresc un bărbat, că poate să nu-i citesc chiar zilnic din horoscop. Îi citeam o dată la trei zile. Râdea de când era mic. Apoi, când s-a făcut mare, era mereu bosumflat și nici că-mi dădeam seama ce are. Dar eu îi citeam, în continuare, să înțeleagă că astrele...

Ea: ... au întotdeauna dreptate!

Mama: Ca două picături de apă! Ce fată extraordinară i-am găsit pe Facebook, Ioana. Vezi, are dreptate doamna Steluța cu ce mi-a zis ea despre prietenii.

Ea: Sper că vă referiți la mine, mamă.

Mama: La tine, la tine. Hai mai toarnă un pahar, draga mea. Cu cât beau mai mult, cu atât pare că se limpezește totul. A scris pe Facebook?

Ea: Nu a scris, dar a dat seen.

Mama: Ce a dat?

Ea: A văzut mesajul. E clar că e în regulă.

Mama: Asta e tot ce contează! E lumina ochilor mei, Ioana. Îl iubesc atât de mult încât am vrut să-i aștern totul înainte. Eram mamă singură, nu mă mai contrazicea fostul, nu mă mai bătea la cap cu chestiile lui cum că bărbații..., așa că m-am concentrat pe firme și pe Eugen. Am ajuns cea mai cunoscută contabilă din oraș. Oricine voia un matrapazlâc, apela la mine. Iar băiatul... Băiatul l-am crescut după bilanțul contabil, cu activ și cu pasiv. Vai, ce fel sună...

Ea: Mai bine să nu pronunțăm astfel de cuvinte.

Mama: Că bine le mai zici, Steluța!

Ea: Ioana.

Mama: Ioana, scuze, Ioana. Cred că un pic băutura... Am încercat să-i ordonez perfect viața. Fericirea nu vine alandala. Trebuie, așa, să stai cu pixul și cu hârtia după ea. Eiii, fuge repede ea, fericirea. Dar eu am fugit mai repede! Sau nu? Nu mai îmi dau seama...

Ea: Nu e momentul să tragem concluzii atât de radicale, mamă soacră. Nu am eu vârsta dumneavoastră, dar știu că fericirea vine din iubire. Îl iubesc pe Eugen și toată chestia asta m-a luat prin surprindere. Dar îmi dau seama că nu trebuie să trag nicio concluzie. E drept că eu n-am auzit să se fi culcat cu vreo fată, dar...

Mama: Nu s-a culcat cu niciuna?

Ea: Se mai laudă băieții. Dar Eugen e mai cu bun simț, așa. Bine crescut. Din ce ziceau cei din gașcă, n-a povestit niciodată ceva legat de chestii cu vreo fată.

Mama: Dar de băieți a zis ceva?

Ea: Niciun cuvânt niciodată. S-ar fi aflat. Vă garantez, în găștile de azi nu poate fi ascuns așa ceva. Era demult pe Insta.

Mama: Hai mai toarnă un pic. (Ioana umple paharul) Eu am greșit, clar!

Ea: Nu scrie la zodiac că e cazul să trageți astfel de concluzii.

Mama: Scrie, nu scrie, nu-mi mai pasă. Cum să îmi spună mie fiul așa ceva? Excesul de iubire duce la exces de control. Iar excesul de control duce la... Ioana, cred că m-am amețit puțin. Sunt gânduri prea complicate.

Ea: Se înțelege în astfel de momente.

Mama: Poate că, în loc să căutăm tot felul de explicații pe care doar astrele le pot oferi, poate că...

Ea: Poate că ce anume?

Mama: Poate că ar trebui să sărbătorim!

Ea: Să sărbătorim?

Mama: Sau nu știu cum să spun, ca să mă fac înțeleasă. Da, ar trebui să bem și să ne bucurăm!

Ea: De ce anume?

Mama: Hai mai toarnă un păhărel, să-ți explic, draga mea. (Ioana se conformează)
Ar trebui să sărbătorim faptul că...

Ea: Faptul că?

Mama: Faptul că mi s-a luat ceața de pe ochi. Ioana, azi e un moment mare. Uite cum îmi cunosc azi apropiații, vorba doamnei Steluța.

Ea: Este!

Mama: (Din ce în ce mai amețită) Să îl strigăm pe Eugen de la fereastră, trebuie să fie undeva în preajmă. Să-i spunem că-l iubim! Suntem ca două picături de apă, Ioana, nu? Uite câteva avem în comun. (Se îndreaptă spre fereastră. Ioana o oprește cu greu.)

Ea: Nu e cazul, chiar nu e cazul. Nu de alta, dar ne-ar afla toți vecinii.

Mama: E vina mea!

Ea: Nu trebuie să spuneți așa ceva...

Mama: Hai mai toarnă ceva, Ioana. Cu cât beau, cu atât văd în sufletul meu mai limpede. Am greșit mult. Dar... nu pot întoarce timpul înapoi. Spune-mi că ți-a scris Eugen și că e bine, altminteri sun la poliție, așa amețită cum sunt. Eu mă retrag dincolo. Iau așa frumos o foaie de hârtie și fac lista de invitați. Îi scriu lu' tac'su să decarteze și el pentru nuntă. Că, na, de câte ori în viață i se căsătorește feciorul? Vă fac o nuntă de o să stea mâța-n coadă. O să danseze tot cartierul, nu alta. Le aranjez eu pe toate. Voi fi o prezență discretă, promit. Vă puteți lua apartament chiar și la cinci minute distanță. Să îmi spui ce rochie vrei tu, Ioana. Voi să fiți fericiți!